

TABELA MIESIĘCZNYCH STAWEK DODATKÓW FUNKCYJNYCH

Lp.	Funkcja	Stawka dodatku funkcyjnego w złotych
1	Rektor	1615,00 — 2150,00
2	Prorektor	1075,00 — 1615,00
3	1) Dyrektor biblioteki 2) Kierownik jednostki międzyuczelnianej 3) Kierownik jednostki uczelnianej	340,00 — 405,00
4	1) Kierownik pracowni, laboratorium 2) Zastępca kierownika jednostki międzyuczelnianej 3) Zastępca kierownika jednostki uczelnianej	135,00 — 340,00

391

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 16 lutego 1999 r.

w sprawie zasad organizacji wojewódzkich oddziałów Służby Ochrony Zabytków.

Na podstawie art. 8 ust. 9 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (Dz. U. Nr 10, poz. 48, z 1983 r. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 56, poz. 322, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 5, poz. 24, Nr 88, poz. 554 i Nr 115, poz. 741 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wojewódzki oddział Służby Ochrony Zabytków, zwany dalej „oddziałem”, jest jednostką organizacyjną wchodzącą w skład zespolonej administracji rządowej w województwie.

2. Kierownikiem oddziału jest wojewódzki konserwator zabytków.

3. Oddział jest państwową jednostką budżetową.

§ 2. 1. Organizację wewnętrzną i tryb pracy oddziału określa regulamin organizacyjny ustalony przez wojewódzkiego konserwatora zabytków.

2. Regulamin organizacyjny oddziału i jego zmiany podlegają zatwierdzeniu przez wojewodę.

3. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, stanowi część regulaminu urzędu wojewódzkiego.

4. Regulamin organizacyjny oddziału określa w szczególności:

- 1) nazwę i siedzibę oddziału,
- 2) nazwy stanowisk kierowniczych,
- 3) nazwy stanowisk, wydziałów i innych komórek organizacyjnych oddziału oraz zakresy ich działania,

4) nazwy, siedziby i zakresy działania delegatur oddziału, w tym ich właściwość rzeczową i miejscową, z uwzględnieniem granic powiatów,

5) organizację pracy oddziału,

6) inne sprawy istotne dla organizacji i funkcjonowania oddziału.

§ 3. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi potrzebami ochrony dóbr kultury wojewódzki konserwator zabytków może ustanowić, na czas oznaczony, swego pełnomocnika do prowadzenia spraw w zakresie określonym w pełnomocnictwie.

§ 4. Delegatury oddziału, będące aparatem pomocniczym wojewódzkiego konserwatora zabytków, mogą być utworzone na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 91, poz. 577), na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków.

§ 5. Wojewódzki konserwator zabytków może upoważnić na piśmie pracowników oddziału do załatwiania określonych spraw w jego imieniu i na jego odpowiedzialność, w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych.

§ 6. 1. W oddziałach tworzy się stanowiska lub wydziały do wykonywania zadań, w szczególności w zakresie:

- 1) inspekcji do spraw zabytków nieruchomych,
- 2) inspekcji do spraw zabytków ruchomych,
- 3) inspekcji do spraw zabytków archeologicznych,
- 4) rejestru zabytków, dokumentacji dóbr kultury i informatyki,

- 5) spraw obronnych i ochrony cywilnej,
- 6) budżetu i finansów.

2. W oddziałach mogą być tworzone inne stanowiska lub wydziały niż określone w ust. 1, jeżeli wymagają tego potrzeby oddziału.

§ 7. Składniki mienia, zobowiązania i wierzytelności dotychczasowych wojewódzkich oddziałów Państwowej Służby Ochrony Zabytków przekazywane są, na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, z uwzględnieniem przepisów o rachunkowości, przez kierowników tych jednostek na rzecz kierowników wojewódzkich oddziałów Służby Ochrony Zabytków,

w których skład weszły te jednostki z dniem 1 stycznia 1999 r.

§ 8. Do dnia 31 maja 1999 r. kierownicy wojewódzkich oddziałów Służby Ochrony Zabytków są zobowiązani przygotować i przekazać na rzecz właściwych wojewódzkich oddziałów Służby Ochrony Zabytków dokumentację konserwatorską dóbr kultury, zgodnie z nowym zasadniczym podziałem terytorialnym państwa.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *J. Wnuk-Nazarowa*

392

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 16 kwietnia 1999 r.

w sprawie wysokości równoważnika pieniężnego przysługującego w zamian za umundurowanie.

Na podstawie art. 59 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 10, poz. 55, Nr 28, poz. 153, Nr 106, poz. 678, Nr 107, poz. 688, Nr 117, poz. 753, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 162, poz. 1117 oraz z 1999 r. Nr 1, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Żołnierzowi zawodowemu wypłaca się w 1999 r. równoważnik pieniężny za przedmioty zaopatrzenia mundurowego nie wydawane w naturze, zwany dalej „równoważnikiem”.

2. Równoważnik nie przysługuje żołnierzowi powołanemu w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 1999 r. do zawodowej służby wojskowej, otrzymującemu, z dniem powołania albo promocji, wyposażenie w naturze.

3. Żołnierzom zawodowym mianowanym w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 1999 r.:

- 1) pułkownikowi (komandorowi) na stopień generała brygady (kontradmirała) — przysługuje wyrównanie do wysokości faktycznie poniesionych wydatków za przedmioty szyte na miarę;
- 2) generałowi (admirałowi) i kapitanowi mianowanym na wyższe stopnie, chorążemu i podoficerowi mianowanym na stopnie podporuczników, podoficerowi mianowanemu na stopień w korpusie chorążych — przysługuje wyrównanie do wysokości faktycznie poniesionych wydatków na uzupełnienie oznak (haftów).

4. Wysokość równoważnika określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. W razie niemożności dopasowania przedmiotów zaopatrzenia mundurowego należnych żołnierzowi zawodowemu w naturze, przysługuje zwrot kosztów wykonania odpowiednich poprawek krawieckich lub tkanina i równoważnik na uszycie munduru oraz za dodatki krawieckie, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów szycia, obowiązujących w zakładach Wojskowych Przedsiębiorstw Handlowych.

2. Zwrot kosztów szycia i dodatków krawieckich następuje po przedstawieniu dowodu zapłaty za wykonaną usługę.

§ 3. Za należne przedmioty mundurowe, nie pobrane w naturze, żołnierzowi zawodowemu wypłaca się równoważnik w wysokości rocznej należności za każdy zakończony rok przedłużenia okresu użytkowania tych przedmiotów, według cen zakupu obowiązujących w dniu wypłaty równoważnika.

§ 4. 1. Żołnierz zawodowy jest obowiązany wykorzystać równoważnik zgodnie z przeznaczeniem.

2. Dowódcy, szefowie, dyrektorzy lub komendanci jednostek i instytucji wojskowych mogą wstrzymać wypłatę części równoważnika, w razie stwierdzenia u użytkowników cech widocznego zużycia przedmiotów mundurowych objętych zestawami ubiorczymi — do czasu usunięcia tych zaniedbań.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1999 r.

Minister Obrony Narodowej: *J. Onyszkiewicz*